

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Амлодигамма 5 mg таблетки
Amlodigamma 5 mg tablets

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1	
Към Reg. № 104783	10-08-2010
Разрешение № /.....	/.....
Одобрение № /.....	

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка таблетка съдържа 5 mg амлодипин (*Amlodipine*), като амлодипинов безилат.

За пълния списък на помощните вещества, вижте точка 6.1

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Таблетка.

Бели кръгли таблетки.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Есенциална хипертония.

Хронична стабилна и вазоспастична стенокардия.

4.2 Дозировка и начин на приложение

За перорално приложение.

Таблетките трябва да бъдат приемани с чаша вода със или без храна.

Възрастни

За лечение, както на артериална хипертония, така и на стенокардия, обичайната начална доза е 5 mg веднъж дневно. Ако желаният терапевтичен ефект не може да бъде постигнат за период от 2-4 седмици, тази доза може да бъде увеличена до максимално допустимата дневна доза от 10 mg (като единична доза), в зависимост от индивидуалния отговор на пациента към терапията. Амлодипин може да бъде използван както за монотерапия, така и в комбинация с други антиангинозни лекарствени продукти при пациенти със стенокардия.

При деца с хипертония между 6 и 17 година възраст

Препоръчителната, антихипертензивна, перорална доза при педиатрични пациенти на възраст между 6 и 17 години е 2.5 mg веднъж дневно при започване на лечението, като може да бъде увеличена на 5 mg веднъж дневно, в случай че в продължение на 4 седмици не се постигне желания резултат за стойностите на кръвното налягане. Дози превишаващи 5 mg дневно не са проучвани при педиатрични пациенти (вж. т. 5.1 и т. 5.2). Няма данни относно ефекта на амлодипин върху кръвното налягане при пациенти под 6 годишна възраст.

Капсули или таблетки без делителна линия: Не може да бъде получена доза от 2.5 mg при Амлодигамма 5 mg таблетки, тъй като тези таблетки не са произведени така, че да се чупят на две еднакви половини.

Пациенти в старческа възраст

При пациенти в старческа възраст се препоръчва обичайната дозировка, внимателно трябва да се подходи при увеличаване на дозата (вж. т. 5.2).



Пациенти с увреждане на бъбреchnата функция

При тези пациенти амлодипин може да бъде прилаган в обичайни дози (вж. т. 5.2). Амлодипин трябва да се прилага с особено внимание при пациенти на хемодиализа. Амлодипинът не се отстранява от тялото чрез диализа.

Пациенти с увреждане на чернодробната функция

Точната дозировка при пациенти с увредена чернодробна функция не е установена и затова амлодипин трябва да се прилага с особено внимание (вж. т. 4.4).

4.3 Противопоказания

Амлодигамма е противопоказана при пациенти с:

- свръхчувствителност към амлодипин, дихидропиридинови производни или някое от помощните вещества;
- тежка хипотония;
- шок (включително кардиогенен шок);
- обструкция на изхода на лявата камера (напр. високостепенна аортна стеноза);
- хемодинамично нестабилна сърдечна недостатъчност след оствър миокарден инфаркт.

4.4. Специални предупреждения и предпазни мерки при упортеba

Безопасността и ефикасността на амлодипин при хипертонична криза не са установени.

Пациенти със сърдечна недостатъчност

Пациентите със сърдечна недостатъчност трябва да бъдат лекувани с особено внимание. В дългосрочно, контролирано с плацеbo проучване при пациенти, страдащи от тежка сърдечна недостатъчност (клас III и IV по NYHA), съобщената честота на белодробен оток в групата лекувана с амлодипин е по-висока, отколкото в групата на плацеbo, без това да е свързано с влошаване на сърдечната недостатъчност (вж. т. 5.1).

Употреба при пациенти с нарушенa чернодробна функция

Времето на полуелиминиране на амлодипин е удължено при пациенти с нарушенa чернодробна функция, поради което точната дозировка не е установена. Ето защо при такива пациенти амлодипин трябва да се прилага с повишено внимание.

Употреба при пациенти в старческа възраст

При пациенти в старческа възраст трябва да се подхodi с особено внимание при увеличаване на дозата (вж. т. 5.2).

Употреба при пациенти с бъбреchna недостатъчност

При такива пациенти амлодипин може да бъде използван в обичайната доза. Промени в плазмената концентрация на амлодипин нямат отношение към степента на увреждане на бъбреchnата функция. Амлодипинът не се отстранява от тялото чрез диализа.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Ефекти на други лекарствени продукти върху амлодипин

Инхибитори на CYP3A4: При съвместна употреба на амлодипин с инхибитора на CYP3A4 еритромицин при млади пациенти и на амлодипин с инхибитора на CYP3A4 дилтиазем при пациенти в старческа възраст, плазмената концентрация на амлодипин се повишава с 22 %, съответно с 50 %. Клиничното значение на този резултат, обаче не е установено. Не може да се изключи, че силни инхибитори на CYP3A4 (напр. кетоконазол, итраконазол, ритонавир) могат да увеличат плазмената концентрация на амлодипин в по-голяма степен в сравнение с дилтиазем. При употребата на амлодипин в комбинация с инхибитори на CYP3A4 трябва да се подхodi особено внимателно. Не са докладвани нежелани лекарствени реакции, които да се са определени като резултат от такова взаимодействие.



Индуктори на CYP3A4: Няма информация за ефекта на индукторите на CYP3A4 върху амлодипин. Съвместната употреба на амлодипин с индуктори на CYP3A4 (напр. рифампицин, билката жъlt кантарион) може да доведе до намаляване на плазмената концентрация на амлодипин. Особено внимателно трябва да се подходи при употребата на амлодипин в комбинация с индуктори на CYP3A4.

В клинични проучвания за лекарствени взаимодействия, сокът от грейпфрут, циметидин, алуминий/магнезий (антиацидни лекарствени продукти) и силденафил не повлияват фармакокинетиката на амлодипин.

Ефекти на амлодипин върху други лекарствени продукти

Понижаващият кръвното налягане ефект на амлодипин може да засили действието на други антихипертензивни медикаменти.

В клинични проучвания за лекарствени взаимодействия, амлодипин не е повлиял фармакокинетиката на аторвастатин, дигоксин, етанол (алкохол), варфарин или циклоспорин.

Амлодипин не повлиява лабораторните показатели.

4.6. Бременност и кърмене

Бременност

Няма данни относно лекарствената безопасност на амлодипин при бременни жени.

В проучвания при плъхове не е доказана токсичност, но се наблюдава удължаване срока на бременността и по-голяма продължителност на раждането при дози 50 пъти по-високи от максималната препоръчителна доза при хора.

Употребата на амлодипин по време на бременност се препоръчва само тогава, когато не съществува по-безопасна алтернатива на лечение и когато самото заболяване крие по-висок риск за майката и плода, отколкото употребата на амлодипин.

Кърмене

Не е известно дали амлодипин се отделя в кърмата. Решение дали да се продължи/прекрати кърменето или да се продължи/прекрати лечението с амлодипин трябва да бъде взето след като бъде направена оценка на ползата за детето от кърменето и ползата за майката от лечението й с амлодипин.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Амлодипин може да повлияе в малка до средна степен способността за шофиране и работа с машини. Ако пациенти приемащи амлодипин страдат от замаяност, главоболие, уморяемост или гадене, способността за реакция може да бъде намалена.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Описаните по-долу нежелани лекарствени реакции са наблюдавани и докладвани по време на лечението с амлодипин и имат следната честота: Много чести ($\geq 1/10$); Чести ($\geq 1/100$ до $\leq 1/10$); Нечести ($\geq 1/1\ 000$ до $\leq 1/100$); Редки ($\geq 1/10\ 000$ до $\leq 1/1\ 000$); Много редки ($\leq 1/10\ 000$).

Системо-органен клас	Честота	Нежелана лекарствена реакция
Нарушения на кръвта и лимфната система	Много редки	Левкоцитопения, тромбоцитопения



Нарушения на имунната система	Много редки	Алергични реакции
Нарушения в метаболизма и храненето	Много редки	Хипергликемия
Психични нарушения	Нечести	Безъние, промени в настроението (включително тревожност), депресия
	Редки	Обърканост
	Чести	Сънливост, замаяност, главоболие (най-вече в началото на лечението)
	Нечести	Тремор, дисгеузия (промяна на вкуса), синкоп, хипоестезия, парестезия
Нарушения на нервната система	Много редки	Хипертония, Периферна невропатия
	Нечести	Зрителни смущения (включително диплопия)
Нарушения на очите	Нечести	Шум в ушите (тинитус)
Сърдечни нарушения	Нечести	Палпитации
	Много редки	Миокарден инфаркт, аритмия (включително брадикардия, камерна тахикардия и предсърдно мъждане)
	Чести	Изчерьяване
Съдови нарушения	Нечести	Хипотония
	Много редки	Васкулити
	Нечести	Диспнея, ринит
Респираторни, гръден и медиастинални нарушения	Много редки	Кашлица
	Чести	Коремна болка, гадене
	Нечести	Повръщане, диспепсия, диария, запек, сухота в устата
Гастроинтестинални нарушения	Много редки	Панкреатит, гастрит, гингивална хиперплазия
	Много редки	Хепатит, жълтеница, повишени нива на ензими, показателни за чернодробната функция*
	Нечести	Алопеция, пурпура, кожна лейгемигенация, хиперхидроза, сърбеж, обрив, склероза
Нарушения на кожата и подкожната тъкан	Много	Ангиоедема, еритема мултифакториална, уртикария, ексфолиативен дерматит*



	редки	синдром на Stevens-Johnson, едем на Quincke
	Много редки	Фоточувствителност
Нарушения на мускулно-скелетната система и съединителната тъкан	Чести	Оток около глезните
	Нечести	Артralгия, миалгия, мускулни крампи, болки в гърба
Нарушения на бъбреците и никочните пътища	Нечести	Нарушения в уринирането, никтурия, повишена честота на уриниране
Нарушения на възпроизводителната система и гърдата	Нечести	Импотенция, гинекомастия
Общи нарушения и условия при прием	Чести	Оток, уморяемост
	Нечести	Гръден болка, астения, болка, физическо неразположение
Изследвания	Нечести	Повишаване на теглото, загуба на тегло

*обикновено е съпроводено с холестаза

4.9 Предозиране

Опитът от случаи на умишленото предозиране при хора е ограничен.

Симптоми:

Наличните данни предполагат, че предозиране може да доведе до прекомерна периферна вазодилатация с последваща тахикардия. Докладвана е подчертана и вероятно продължителна системна хипотония, включително шок с фатален изход.

Лечение:

Клинична сигнификантна хипотония вследствие от предозиране на амлодипин изисква активно поддържане на сърдечно-съдовата дейност, включително често наблюдение на сърдечните и дихателните функции, повдигане на крайниците и внимателно проследяване на циркулиращият обем течност и дебита на урината.

Прилагане на вазоконстриктор може да е от полза за въстановяване на съдовия тонус и кръвното налягане, при условие че приложението му не е противопоказано. Интравенозното въвеждане на калциев глюконат може да е полезно за премахване ефектите от блокадата на калциеви канали. В някои случаи може да е от полза прилагането на стомашна промивка. При здрави доброволци, употребата на активен въглен до 2 часа след прилагане на 10 mg амлодипин е показала, че намалява нивото на резорбция на амлодипин. Тъй като амлодипин има висок процент на свързване с плазмените протеини, диализата не е ефективна.

4 ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: дихидропиридинови производни
ATC код: C 08 CA 01



Амлодипинът е калциев антагонист и инхибира навлизането на калциеви йони в сърдечните и гладкомускулните клетки. Механизмът на антихипертензивното действие е следствие от директния спазмолитичен ефект върху съдовата гладка мускулатура. Точният механизъм, посредством който амлодипин облекчава стенокардията не е напълно изяснен, но в него играят роля следните две въздействия:

1. Амлодипинът дилатира периферните артериоли и така намалява периферното съпротивление (следнатоварването), срещу което сърцето осъществява помпената си функция. Това намаляване натоварването на сърцето редуцира миокардната енергийна консумация и кислородните нужди.
2. Дилатацията на главните коронарни артерии и коронарните артериоли вероятно също играе роля в неговото действие. Тази дилатация повишава снабдяването с кислород на миокардния мускул при пациенти с ангина на Принцметал.

При *пациенти с хипертония*, еднократната дневна доза дава клинично значимо намаляване на кръвното налягане (в легнала, както и в изправена поза), което продължава 24 часа.

В клинично проучване върху 268 деца на възраст между 6 и 17 години страдащи от предоминантна вторична хипертония, съпоставянето на дози от 2.5 mg и 5 mg с плацебо показва, че и двете дозировки редуцират значително систолното кръвно налягане в сравнение с плацебо. В дългосрочен аспект, ефекта на амлодипин върху растежа, пубертета и върху общото развитие не е проучван. Не е установена и продължителността на ефекта при терапията с амлодипин в детската възраст с цел редуциране на кардиоваскуларната заболеваемост, както и редуциране на смъртността при пациенти в старческа възраст.

При *пациенти със стенокардия*, еднократното дневно приложение на амлодипин увеличава общото време на въздействие и отлага появяването на стенокардните атаки и депресията на ST-сегмента с 1 mm. Амлодипин намалява честотата на стенокардните атаки и броя на консумираните таблетки глицерил тринитрат.

Употреба при пациенти със сърдечна недостатъчност

Проучвания на хемодинамиката и контролирани клинични проучвания, с провеждане на натоварване при пациенти със сърдечна недостатъчност II-IV клас по NYHA, амлодипин не доведе до клинично влошаване, установено по: толерантност към натоварване, левокамерна фракция на изтласкване, и клинични признания и симптоми.

При контролирано с плацебо проучване (PRAISE) за оценка на пациентите със сърдечна недостатъчност III-IV клас по NYHA лекувани с дигоксин, диуретици и ACE инхибитори, амлодипин показва, че не предизвиква каквото и да е повишение на риска от смърт или на комбинирания риск от заболеваемост и смъртност при пациенти със сърдечна недостатъчност.

В проследяващо дългосрочно контролирано с плацебо проучване (PRAISE 2) показва, че при пациенти страдащи от сърдечна недостатъчност (клас III и IV по NYHA) и без клинични симптоми и обективни находки, предполагащи исхемично заболяване, при постоянни дози на ACE – инхибитори, дигиталис и диуретици амлодипин не оказва влияние върху общата или сърдечно-съдовата смъртност. В същата група пациенти употребата на амлодипин показва връзка с увеличения брой доклади за белодробен оток, въпреки че значителна разлика с плацебо групата по отношение влошаване на сърдечната недостатъчност не беше установена.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция / Разпределение

След перорално приложение на терапевтични дози, амлодипинът бавно се всмуква в гастроинтестиналния тракт. Абсорбцията на амлодипин не се влияе от приема на храна.



Абсолютната бионаличност на непромененото съединение е изчислена на около 64-80 %. Пиковите плазмени концентрации се достигат след 6 до 12 часа от приема на дозата. Обемът на разпределение е около 20 l/kg. pKa на амлодипин е 8.6. Свързването с плазмените протеини *in vitro* е приблизително 98 %.

Метаболизъм/Елиминиране

Времето на полуживот варира от 35 до 50 часа.

Стабилни плазмени нива се достигат след 7-8 последователни дни прием.

Амлодипинът основно се метаболизира до неактивни метаболити. Около 60 % от приложената доза се екскретира с урината, 10 % от които са в непроменена форма - като амлодипин.

Употреба при пациенти в старческа възраст

Времето за достигане на пиковите плазмени концентрации е подобно при пациенти в старческа възраст и при по-млади пациенти. При пациенти в старческа възраст клирънсът може да е намален, така че AUC и времето на полуживот да са увеличени. Повишени стойности на AUC и времето на полуживот при пациенти с конгестивна сърдечна недостатъчност бяха очакваните за проучваната възрастова група (вж. т. 4.4).

Употреба при деца

Беше проведено клинично РК проучване върху 74 хипертонични деца на възраст от 1 месец до 17 години (34 от пациентите са на възраст между 6 и 12 години, а 28 пациенти са на възраст между 13 и 17 години) получаващи амлодипин в дози между 1.25 и 20 mg веднъж или два пъти дневно. При деца на възраст 6 – 12 години и при юноши на възраст 13-17 години типичния клирънс след перорално приложение (CL/F) беше 22.5 и 27.4 L/час, съответно при лицата от мъжки пол и 16.4 и 21.3 L/час за лицата от женски пол. Беше установена широка вариабилност в лекарствената експозиция между индивидите. Данните докладвани за деца под 6 годишна възраст са ограничени.

Пациенти с нарушена бъбречна функция

Амлодипинът се метаболизира в голяма степен до неактивни метаболити. Десет процента от субстанцията се отделя непроменена в урината. Промените в плазмените концентрации на амлодипин не корелират със степента на бъбречното увреждане. При тези пациенти, амлодипинът може да се прилага в обичайна доза. Амлодипинът не се диализира.

Пациенти с увреждане на чернодробната функция

Времето на полуживот на амлодипин се удължава при пациенти с нарушена чернодробна функция.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Предклиничните данни не показват специален риск за хора на базата на стандартните проучвания за фармакологична безопасност, токсичност при многократно дозиране, генотоксичност и канцерогенен потенциал. Проучванията за репродуктивна токсичност при пълхове показват забавяне на раждането, затруднено раждане и понижаване честотата на оцеляване на фетуса и новороденото. Наблюдавани са при високи дози.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Повидон K 30

Целулоза, микрокристална (E 460)

Калциев хидрогенфосфат, безводен (E 341)

Кросповидон

Магнезиев стеарат (E 470 b)



6.2 Несъвместимости

Не е приложимо.

6.3 Срок на годност

4 години

6.4 Специални условия на съхранение

PVC/PVDC-алуминиев блистер:

Да се съхранява под 25 °C.

Да се съхранява в оригиналната опаковка, за да се предпази от влага.

6.5 Данни за опаковката

Амлодигамма 5 mg таблетки:

PVC/PVDC- алуминиеви блистери в картонени опаковки съдържащи по 20, 28, 30, 50 и 100 таблетки.

Не всички видове опаковки могат да бъдат пуснати в продажба.

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Няма специални изисквания.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Wörwag Pharma GmbH & Co. KG

Calwer Str. 7

D-71034 Böblingen

Германия

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

20080184

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ / ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

16.09.2008

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Януари 2010

